

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

D. K.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνικές διατάξεις, όπως το άρθρο 47b, παράγραφοι 5 και 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 30, παράγραφος 1 και 24, παράγραφος 1, του *ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych* (νόμου της 27ης Ιουλίου 2001, περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων), βάσει των οποίων όργανο εθνικού δικαστηρίου, όπως η ολομέλεια δικαστηρίου, έχει την εξουσία να απαλλάξει δικαστή του εν λόγω δικαστηρίου από την υποχρέωσή του να κρίνει ορισμένες ή όλες τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί, σε περίπτωση που:
  - a) νόμος ορίζει ότι η ολομέλεια του δικαστηρίου αποτελείται από προέδρους δικαστηρίων οι οποίοι έχουν διοριστεί στη θέση τους αυτή από όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, όπως ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και Γενικός Εισαγγελέας·
  - β) η απαλλαγή του δικαστή από την υποχρέωσή του να εκδικάσει τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί γίνεται χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του·
  - γ) το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει κριτήρια τα οποία θα πρέπει να διέπουν την απόφαση της ολομέλειας δικαστηρίου περί απαλλαγής δικαστή από την υποχρέωσή του να κρίνει τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί, καθώς και την υποχρέωση αιτιολόγησης και τον δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας απαλλαγής·
  - δ) ορισμένα μέλη της ολομέλειας του δικαστηρίου διορίστηκαν σε θέση δικαστή υπό περιστάσεις ανάλογες με εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών) (C-791/19, EU:C:2021:596);
2. Έχουν οι προαναφερθείσες στο πρώτο ερώτημα διατάξεις καθώς και η αρχή της υπεροχής την έννοια ότι τόσο το εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται ποινικής υποθέσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2016/343 ⁽¹⁾, και του οποίου δικαστής απαλλάσσεται κατά τον τρόπο που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα από την υποχρέωση να κρίνει την υπόθεση, όσο και όλα τα όργανα του κράτους δικαιούνται (ή υποχρεούνται) να μη λάβουν υπόψη την πράξη της ολομέλειας του δικαστηρίου και τυχόν άλλες μεταγενέστερες πράξεις, όπως οι αποφάσεις περί εκ νέου ανάθεσης των υποθέσεων, περιλαμβανομένης και της υποθέσεως της κύριας δίκης, με αποκλεισμό του δικαστή που απαλλάχθηκε, ώστε αυτός να μπορεί να συνεχίσει να μετέχει στον δικαστικό σχηματισμό που εκδικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση;
3. Έχουν οι προαναφερθείσες στο πρώτο ερώτημα διατάξεις καθώς και η αρχή της υπεροχής την έννοια ότι επιβάλλουν να προβλέπει η εθνική έννομη τάξη, για τις ποινικές διαδικασίες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2016/34, μέσα έννομης προστασίας που να εξασφαλίζουν στους μετέχοντες στη διαδικασία, όπως οι κατηγορούμενοι της κύριας δίκης[,] τη δυνατότητα να ζητήσουν έλεγχο και να προσβάλουν τις μνημονευόμενες [στο πρώτο ερώτημα] αποφάσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την αλλαγή της σύνθεσης του δικαστικού σχηματισμού που εκδικάζει την υπόθεση και, κατά συνέπεια, την απαλλαγή του δικαστή στον οποίο έχει ανατεθεί ήδη η εξέταση της υποθέσεως από την υποχρέωσή του να την κρίνει, κατά τον τρόπο που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα [;]

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Słupsku (Πολωνία) στις 25 Οκτωβρίου 2021 — Ποινική διαδικασία κατά M.C., M.F.

(Υπόθεση C-648/21)

(2022/C 73/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Słupsku

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

M.C., M.F.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνικές διατάξεις, όπως το άρθρο 47b, παράγραφοι 5 και 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 30, παράγραφος 1 και 24, παράγραφος 1, του *ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych* (νόμου της 27ης Ιουλίου 2001, περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων), βάσει των οποίων όργανο εθνικού δικαστηρίου, όπως η ολομέλεια δικαστηρίου, έχει την εξουσία να απαλλάξει δικαστή του εν λόγω δικαστηρίου από την υποχρέωσή του να κρίνει ορισμένες ή όλες τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί, σε περίπτωση που:
  - a) νόμος ορίζει ότι η ολομέλεια του δικαστηρίου αποτελείται από προέδρους δικαστηρίων οι οποίοι έχουν διοριστεί στη θέση τους αυτή από όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, όπως ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και Γενικός Εισαγγελέας·
  - β) η απαλλαγή του δικαστή από την υποχρέωσή του να εκδικάσει τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί γίνεται χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του·
  - γ) το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει κριτήρια τα οποία θα πρέπει να διέπουν την απόφαση της ολομέλειας δικαστηρίου περί απαλλαγής δικαστή από την υποχρέωσή του να κρίνει τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί, καθώς και την υποχρέωση αιτιολόγησης και τον δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας απαλλαγής·
  - δ) ορισμένα μέλη της ολομέλειας του δικαστηρίου διορίστηκαν σε θέση δικαστή υπό περιστάσεις ανάλογες με εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών) (C-791/19, EU:C:2021:596);
2. Έχουν οι προαναφερθείσες στο πρώτο ερώτημα διατάξεις καθώς και η αρχή της υπεροχής την έννοια ότι τόσο το εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται ποινικής υποθέσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2016/343⁽¹⁾, και του οποίου δικαστής απαλλάσσεται κατά τον τρόπο που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα από την υποχρέωση να κρίνει την υπόθεση, όσο και όλα τα όργανα του κράτους δικαιούνται (ή υποχρεούνται) να μη λάβουν υπόψη την πράξη της ολομέλειας του δικαστηρίου και τυχόν άλλες μεταγενέστερες πράξεις, όπως οι αποφάσεις περί εκ νέου ανάθεσης των υποθέσεων, περιλαμβανομένης και της υποθέσεως της κύριας δίκης, με αποκλεισμό του δικαστή που απαλλάχθηκε, ώστε αυτός να μπορεί να συνεχίσει να μετέχει στον δικαστικό σχηματισμό που εκδικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση;
3. Έχουν οι προαναφερθείσες στο πρώτο ερώτημα διατάξεις καθώς και η αρχή της υπεροχής την έννοια ότι επιβάλλουν να προβλέπει η εθνική έννομη τάξη, για τις ποινικές διαδικασίες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2016/34, μέσα έννομης προστασίας που να εξασφαλίζουν στους μετέχοντες στη διαδικασία, όπως οι κατηγορούμενοι της κύριας δίκης[,] τη δυνατότητα να ζητήσουν έλεγχο και να προσβάλουν τις μνημονευόμενες [στο πρώτο ερώτημα] αποφάσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την αλλαγή της σύνθεσης του δικαστικού σχηματισμού που εκδικάζει την υπόθεση και, κατά συνέπεια, την απαλλαγή του δικαστή στον οποίο έχει ανατεθεί ήδη η εξέταση της υποθέσεως από την υποχρέωσή του να την κρίνει, κατά τον τρόπο που περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα [;]

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις
27 Οκτωβρίου 2021 — FW, CE**

(Υπόθεση C-650/21)

(2022/C 73/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof